

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.160/2026/6.
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes képviselője:	Ügyvédi Iroda1 (cím2) (eljáró ügyvéd: dr. Moskovits Károly)
Az alperes:	helység1 Tankerületi Központ (cím3)
Az alperes képviselője:	dr. Rubi Gabriella ügyvéd (cím4)
A per tárgya:	köznevelési jogviszonyban illetménnyel kapcsolatos közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes (4. sorszám alatt), alperes (5. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni Törvényszék 2.K.701.657/2025/3. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000 (harmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2005. augusztus 1. napjától fennálló közalkalmazotti jogviszonya a pedagógusok új életpályájáról szóló 2023. évi LII. törvény (a továbbiakban: Púétv.) 158. § (1) bekezdés a) pontja alapján, 2024. január 1-jével ex lege határozatlan időtartamú köznevelési foglalkoztatotti jogviszonnyá alakult át. A jogviszony átalakulását megelőzően, 2023. december 31. napján a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a

továbbiakban: Kjt.) 78. § alapján adható jubileumi jutalomra való jogosultság szempontjából 24 év 4 hónap 16 nap közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkezett. A Púétv. hatálybalépésével, 2024. január 1. napján – az eltérő számítási szabályok miatt – a Púétv. 105. § (1) bekezdése alapján járó köznevelési foglalkoztatotti jutalomra jogosító idő számítása szempontjából már 31 év 11 hónap és 28 nap köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban töltött ideje volt, mivel a jogosító időbe a név1 Kollégiumban munkaviszonyban töltött ideje is beszámításra került, mely a jubileumi jutalom számításánál figyelmen kívül maradt.

[2] A felperes a Púétv. 105. § (2) bekezdés a) és b) pontjai alapján az alperestől a 25 és a 30 év szakmai gyakorlat után járó köznevelési foglalkoztatotti jutalom megfizetését kérte, melyet az alperes elutasított.

A kereset és a védírat

[3] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes elmaradt köznevelési foglalkoztatási jutalom jogcímén a 25 és a 30 év szakmai gyakorlat után járó 3.048.270 forint, másodlagosan a Kjt. alapján 25 éves jubileumi jutalom jogcímén 1.219.308 forint megfizetésére kötelezését kérte. Az elsődleges kereseti kérelmében a Púétv. 105. §-ára, 128. §-ára, 132. § (7) bekezdésére, 158. § (4) bekezdésére és 160. § (8) bekezdésére alapítva kifejtette, hogy közalkalmazotti jogviszonya 2024. január 1. napjával köznevelési foglalkoztatotti jogviszonnyá alakult át, a Púétv. hatálybalépésével pedig a köznevelési foglalkoztatotti jutalomra jogosító szakmai gyakorlati idő számítása megváltozott, ezért 2024. január 1. napjától már a 25 éves és a 30 éves köznevelési foglalkoztatotti jutalomra is jogosulttá vált. A másodlagos kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy amennyiben a Púétv. szerinti jutalom nem ítélt meg teljes egészében, úgy a Kjt. 78. §-a alapján járó 25 éves jubileumi jutalomra való jogosultságát a Púétv. 132. § (7) bekezdésére figyelemmel kell megállapítani, mivel azt 2024. augusztus 16. napján megszerezte.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint a felperes tévesen hivatkozott a Púétv. 132. § (7) bekezdésére, mert az a köznevelési dolgozókra, nem pedig a pedagógus munkakörben foglalkoztatott felperesre vonatkozik. A Púétv. 160. § (8) bekezdése alapján köznevelési foglalkoztatotti jutalom csak akkor jár, ha a jogosultságot a foglalkoztatott 2024. január 1. napját követően szerzi meg. Mivel a felperes e napon az adott fokozat szerinti jogosító időnél már több idővel rendelkezett, jutalomra nem jogosult. A Púétv. szabályai a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján visszamenőlegesen nem alkalmazhatók, ezért jutalom akkor nem jár, ha a felperes korábbi jogviszonyai alapján megállapított szakmai gyakorlati ideje a köznevelési foglalkoztatotti jogviszony létrejöttékor a Púétv. új szabályrendszere szerinti jutalomra jogosító időtartamot már meghaladta.

Az elsőfokú bíróság ítélete és a Fővárosi Ítéltábla végzése

[5] Az elsőfokú bíróság a 2.K.701.714/2024/6. számú ítéletével az alperest 1.828.962 forint köznevelési foglalkoztatási jutalom és annak 2024. január 1. napjától számított késedelmi kamattal növelt összege megfizetésére kötelezte. A Fővárosi Ítéltábla a 4.Kf.700.169/2025/6. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, mivel a kereseti kérelmet az ítélet rendelkező részében teljes körűen nem merítette ki.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest 1.828.962 forint köznevelési foglalkoztatási jutalom és annak 2024. január 1. napjától számított késedelmi kamattal növelt összege megfizetésére kötelezte; az ezt meghaladó elsődleges, illetve másodlagos kereseti kérelmet elutasította. Kifejtette, hogy a Púétv. 160. § (8) bekezdés a) pontja alkalmazásában a felperest úgy kell tekinteni, mint aki a Púétv. hatálybalépésével, az új számítási szabályok

alapján megszerezte a 30 éves köznevelési foglalkoztatotti jutalomra való jogosultságot. A jogszabály azt az esetet is rendezi, amikor a törvény hatálybalépésekor az érintett egyszerre több fokozatra is jogosulttá válna; ilyenkor azonban csak a magasabb fokozat után jár jutalom, az alacsonyabb, vagyis a 25 éves fokozat után már nem, ezért a 30 éves jutalom iránti igényt megalapozottnak, a 25 éves köznevelési foglalkoztatotti jutalom iránti igényt pedig megalapozatlannak találta.

[7] Az alperes azon értelmezését elvetette, amely szerint csak akkor járna jutalom, ha a felperes 2024. január 1. napja után, például 2024. január 2. napján érne el a 30 éves időtartamot, mert ilyen feltételt a jogszabály nem tartalmaz. Ez az értelmezés méltánytalan, és az átmeneti szabály rendeltetésével is ellentétes, mert azt eredményezné, hogy az érintett sem a régi jubileumi, sem az új köznevelési foglalkoztatotti jutalmat nem kapja meg. A visszaható hatály tilalmára alapított alperesi érvelést sem fogadta el, mert a Púétv. 2024. január 1. napjától hatályos átmeneti szabályai és jogviszony beszámítási rendelkezései alapján ekkor kellett megállapítani a felperes szakmai gyakorlati idejét. A másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Kjt. 78. § (1)-(2) bekezdései szerint járó jubileumi jutalom a felperes részére nem volt megállapítható, mivel nem vitatottan 2024. január 1. napján a szükséges 25 év jogosító idővel nem rendelkezett, a közalkalmazotti jogviszonyának átalakulásával pedig ezen időponttól a Púétv. hatálya alá került, így rá a Kjt. rendelkezései már nem voltak alkalmazhatók. A Púétv. 132. § (7) bekezdésének személyi hatálya – mely a Kjt. további alkalmazását lehetővé teszi a jubileumi jutalomra való jogosultság számításánál – kizárólag a köznevelési dolgozókra terjed ki, a felperes azonban a jogviszonyváltást követően köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyba került.

A fellebbezések és az észrevételek

[8] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni (keresetet elutasító rendelkezésének) megváltoztatásával a keresetnek teljes egészében történő helyt adást kérte. Jogszabálysértésként a Púétv. 105. §-át, 132. § (7) bekezdését, 160. § (8) bekezdését, a Kjt. 78. §-át, valamint az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseit jelölte meg. Nézete szerint az elsőfokú bíróság a Púétv. 160. § (8) bekezdés a) pontját tévesen értelmezte, ezáltal őt a 25 év után járó köznevelési foglalkoztatotti jutalomtól méltánytalanul megfosztotta. Ez az értelmezés a munkavállalók között indokolatlan megkülönböztetést is jelent, az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseit sérti. A törvényszéknek a másodlagos kereseti kérelme kapcsán a Púétv. 132. § (7) bekezdését és a Kjt. 78. §-át analógia útján kellett volna értelmeznie, mivel a csatolt igazolásokból látható, hogy a 25 éves jubileumi jutalomra való jogosultságot 2024. augusztus 16. napjával megszerezte.

[9] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni (a marasztalást tartalmazó rendelkezés) megváltoztatását és a kereset teljes egészében történő elutasítását kérte. Álláspontja szerint a jogosultság 2024. január 1. napját követő megszerzésének a Púétv. 160. § (8) bekezdésében szereplő kitétele azt jelenti, hogy a jogosultsági feltételeknek ezen időpontot követően kell bekövetkeznie, azaz a 25, illetve a 30 év szakmai gyakorlatot ezt követően kell teljesíteni. A jogszabályi rendelkezés nyelvtani és logikai értelmezéséből is ez következik, mivel az egyértelműen utólagosságot fejez ki. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes jogértelmezése a Jat. 15. § (1) bekezdés a) és b) pontjait, a Púétv. 158. § (4) bekezdését és 160. § (8) bekezdését sérti. A Púétv. nem alkalmazható visszamenőlegesen, a hatályba lépése előtt bekövetkezett tényre, mely az, hogy a felperes jogviszonyainak összessége 2024. január 1. előtt meghaladta a jutalomra jogosító időt. Nem jár köznevelési foglalkoztatotti jutalom akkor, ha az érintett jogviszonyai alapján számított szakmai gyakorlati ideje a köznevelési foglalkoztatotti jogviszony létrejöttékor már meghaladta az új szabályrendszer szerinti jutalomra jogosító időtartamot. A köznevelési foglalkoztatotti jutalom 2024. január 1. napjától létező jogintézmény, így annak visszamenőleges alkalmazása

kizárt, valamint annak megállapítására is csak ezen időponttól teljesülő jogosultsági feltételek esetén van mód. Az, hogy a felperesnek a Kjt. alapján várománya volt a 25 éves jubileumi jutalomra, nem jelenti azt, hogy ezen jogszabályi rendelkezést később ne lehetne megváltoztatni. E körben az Alkotmánybíróság több döntésére is hivatkozott. A Púétv. hatályos rendelkezései szerint a jogosultsági feltételek a felperes oldalán tényszerűen nem teljesültek. A Kúria Kf.VII.39.229/2021/4., valamint a BH2018.286 számú eseti döntései is az ő álláspontját támasztják alá, melyek analógia útján a Púétv. szerinti köznevelési foglalkoztatotti jutalomra is alkalmazhatók. Emellett hivatkozott a Veszprémi Törvényszék 1.K.700.538/2024/8. számú ítéletére, mely hasonló tényállású ügyben a keresetet elutasította.

[10] A felperes fellebbezési ellenkérelmében a marasztalásra vonatkozó rendelkezés helybenhagyását kérte, mivel az elsőfokú bíróság a fellebbezésben előadott érveket teljes körűen vizsgálta, azokat a döntéshozatala során figyelembe vette, továbbá az alperes által előadottak jogilag nem tekinthetők megalapozottak. Az alperes ellenkérelmében a felperesi fellebbezéssel érintett rendelkezést érintően az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, e körben a fellebbezésében foglaltakat fenntartotta.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és jogi indokai

[11] A fellebbezések – az alábbiak szerint – alaptalanok.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelmek keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor figyelembe vette, hogy a fellebbező felek az elsőfokú ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérték. Az ítéltábla a fellebbezések keretei között eljárva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, a döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett.

[13] Az elsőfokú bíróság helyesen azonosította a jogvita központi kérdését, azt kellett eldönteni, hogy a felperes a Púétv. hatálybalépésével a jutalomra jogosítói szakmai gyakorlati idő számítása alapján megszerezte-e a köznevelési foglalkoztatotti jutalom valamely fokozatára való jogosultságot, továbbá, hogy ezzel összefüggésben igényt tarthat-e együttesen a 25 és a 30 éves szakmai gyakorlati idő alapján számított jutalomra, ezek hiányában a Kjt. szerinti jubileumi jutalomra. A felek között nem volt vitás, hogy a felperes 2024. január 1. napján a Púétv. szerinti számítás alapján 30 év 11 hónap 28 nap köznevelési foglalkoztatotti jutalomra jogosító szakmai gyakorlati idővel rendelkezett, a jogvita kizárólag jogértelmezési természetű.

[14] A Púétv. 105. § (1) bekezdése általános jogosultsági szabályként rögzíti, hogy köznevelési foglalkoztatotti jutalom jár a huszonöt-, harminc- és negyvenévi szakmai gyakorlattal rendelkező köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban állónak, míg a (2) bekezdés az egyes fokozatokhoz kapcsolódó jutalom mértékét határozza meg. E rendelkezésből következően a jogosultság alapkérdése az, hogy a köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban álló személy a Púétv. szerint irányadó szakmai gyakorlati idő alapján eléri-e valamely jutalmazási fokozatot.

[15] A jelen ügyben a felperest megillető jutalomra vonatkozóan a Púétv. 105. § önmagában nem ad teljes választ, mert a felperes jogviszonya a Púétv. hatálybalépésével alakult át, ezért azt is vizsgálni kellett, hogy a szakmai gyakorlati időt milyen szabály szerint kell megállapítani. Erről rendelkezik a Púétv. 158. § (4) bekezdése, amely az átalakulás előtti közalkalmazotti jogviszonyban vagy munkaviszonyban töltött idő beszámítását írja elő. Az új beszámítási szabály alkalmazásával a köznevelési foglalkoztatotti jutalomra jogosító idő a korábbi számításhoz képest jelentősen megnőhet, és ennek eredményeként a foglalkoztatott a

Púétv. hatálybalépésekor egyidejűleg akár több, a 105. § (2) bekezdésében meghatározott fokozat feltételeit is teljesítheti. Éppen ezt a helyzetet rendezi a Púétv. 160. § (8) bekezdés a) pontja. A jogalkotó tehát számolt azzal, hogy a jogviszony átalakulásával és a korábbi jogviszonyok beszámításával a Púétv. szerinti jutalomra jogosító idő a korábbi Kjt.-s számításához képest jelentősen megnőhet, olyan módon is, hogy a foglalkoztatott egy időben több fokozatra is jogosulttá válhat.

[16] A Púétv. 160. § (8) bekezdés a) pontja szerint az, aki 2024. január 1. napját követően megszerzi a jogosultságot a köznevelési foglalkoztatotti jutalom valamely fokozatára, az általa megszerzett fokozatnál alacsonyabb fokozathoz kapcsolódó jutalomban emellett nem részesülhet. A szabály nyelvtani és rendszertani értelmezése szerint tehát több jutalomra jogosító fokozat egyidejű elérésének esetére vonatkozó „jutalom halmozási” tilalom áll fenn, amiből a jogosultság teljes kizárása nem következik. Az „emellett” fordulat szükségképpen feltételezi, hogy valamely magasabb fokozathoz kapcsolódó jogosultság fennáll; ehhez képest zárja ki az alacsonyabb fokozat szerinti további juttatást. A szabály tehát a Púétv. 105. § (1) és (2) bekezdései szerinti jutalomra való jogosultságot nem szünteti meg, kizárólag az egyes jutalomra jogosító fokozatok egymáshoz való viszonyát szabályozza: több fokozat egyidejű elérése esetén a magasabb fokozat mellett kizárja az alacsonyabb fokozat halmozott kifizetését, de a magasabb fokozathoz kapcsolódó jutalomra való jogosultságot nem vonja el.

[17] Az alperes azon értelmezése, amely szerint kizárólag akkor keletkezhet köznevelési foglalkoztatotti jutalomra való jogosultság, ha a 25, 30 vagy 40 éves időtartamot az érintett ténylegesen 2024. január 1. napja után éri el, a Púétv. 160. § (8) bekezdés a) pontjának érdemi funkcióját kiüresítené. Ha ugyanis a szabály csak a 2024. január 1. napját követő lineáris, kronologikus időmúlással bekövetkező fokozatelérésre vonatkozna, akkor az alacsonyabb fokozat kizárására vonatkozó rendelkezésnek lényegében nem lenne önálló szabályozási tartalma. A jogszabály azonban éppen arra az átmeneti helyzetre ad választ, amikor az új szakmai gyakorlati idő a beszámítási rend változása következtében egy magasabb fokozatot is felölel, és ezért az alacsonyabb fokozat külön megítélése is felmerülhet.

[18] Az alperes jogértelmezése a Púétv. 160. § (8) bekezdés a) pontját jogosultságot kizáró szabályként azonosítja, holott a rendelkezés szövege a magasabb fokozathoz kapcsolódó jutalomra való jogosultság megszerzéséből indul ki. **E jogszabályszövegben szereplő „megszerzi a jogosultságot” fordulat nem szűkíthető le arra az esetre, amikor a köznevelési foglalkoztatott a 25, 30 vagy 40 éves szakmai gyakorlati időt 2024. január 1. napját követően pusztán időmúlás folytán, ténylegesen éri el. A jogosultság megszerzése jogi értelemben vett jogosultság keletkezését jelenti, amely a Púétv. 158. § (4) bekezdése alapján is bekövetkezhet.**

[19] **Relevancia hiányában hivatkozott az alperes arra, hogy a jutalomra való jogosultság a Jat. 15. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján nem alkalmazható visszamenőlegesen, azaz annak hatályba lépése előtt bekövetkező tényekre.** A Jat. 2. § (2) bekezdése szerinti visszaható hatály tilalma arra irányul, hogy jogszabály a hatálybalépését megelőző időre ne állapítson meg kötelezettséget, ne tegye a kötelezettséget terheesebbé, ne vonjon el vagy korlátozzon jogot, és ne nyilvánítson magatartást jogellenessé. A jelen ügyben azonban a Púétv. 158. § (4) bekezdése a korábbi jogviszonyban töltött időt a Púétv. szerinti jogosultságok szempontjából beszámítani rendeli, ami a felperes terhére nem terheesebb kötelezettséget vagy jogelvonás megállapítását jelenti. A Kúria gyakorlata szerint (Kfv.I.37.522/2025/7.) a Jat. 15. § a szabályozási átmenet általános szabályát tartalmazza; az anyagi és eljárási szabályok változását el kell különíteni, és az időközi anyagi jogi változás alkalmazása különösen attól függ, hogy a jogalkotó az átmenetről rendelkezett-e. A Jat. alperes által hivatkozott rendelkezése a szabályozási átmenet általános, szubszidiárius szabálya: a jogszabályi rendelkezést – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a

hatálybalépését követően keletkezett tényekre, jogviszonyokra és megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni. A Jat. szövege tehát abból indul ki, hogy az általános átmeneti szabálytól az adott jogszabály különös rendelkezése eltérhet. A Púétv. a jogviszonyváltás jogkövetkezményeit kifejezetten rendezi, a 157-160. §-okban önálló, a Jat. általános rendelkezéseit kizorító, átmeneti szabályrendszert alkot, melyen belül a Púétv. 158. § (4) bekezdése a Jat. 15. § (1) bekezdésében szereplő eltérő rendelkezésnek minősül és éppen azt rendeli el, amit az alperes kizárna. A Púétv. 158. § (4) bekezdése a jogosító idő számítását, a 160. § (8) bekezdése pedig a halmozott jutalomfokokozatok egymáshoz való viszonyát szabályozza, ezért a Jat. 15. § (1) bekezdése éppen azt erősíti meg, hogy a Púétv. speciális átmeneti szabályait kell alkalmazni. Ha a jogalkotó az alperesi álláspontnak megfelelően azt kívánta volna kimondani, hogy ha az új szakmai gyakorlati idő számítási szabályok alapján a 2024. január 1. napján már meghaladott fokozatok után semmilyen jutalom nem jár, akkor a jogosultság teljes kizárásról rendelkezett volna, nem a több jutalom megítélésének tilalmáról.

[20] Fontos hangsúlyozni tehát, hogy a felperes esetében a jutalomra való jogosultság a Púétv. hatálybalépésével, annak 158. § (4) bekezdése szerinti új szakmai gyakorlati, a jutalomra jogosító idő számítása alapján vált megállapíthatóvá és nem visszamenőlegesen keletkezett. A 2024. január 1. napjától alkalmazandó törvényi szabály a korábbi jogviszonyok beszámításával azt határozza meg, hogy a köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban álló személy milyen szakmai gyakorlati idővel rendelkezik, ami nem múltbeli jogosultság retrospektív keletkeztetése, mely esetnek egyébként a Kúria Kf.VII.39.229/2021/4. számú ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló tényállás felel meg.

[21] Az alperes által hivatkozott Kúria Kf.VII.39.229/2021/4. számú ítélet a jelen ügyben nem irányadó, mert az ügyszabály feltételei nem állnak fenn. A hivatkozott döntés eltérő tényállási és jogszabályi környezetben született, ezért a jelen jogvitára az alperes által levont következtetés nem irányadó. A hivatkozott ügy tényállása szerint olyan jogviszony váltás következett be, amelyben az új jogállási törvény (Hszt.) szerinti 35 éves jubileumi jutalomra a foglalkoztatott azért nem válhatott jogosulttá, mert a 35 éves időtartamot akkor érte el, amikor még olyan jogállási törvény (Kjt.) hatálya alatt állt, amely ezt a fokozatot nem ismerte, és az új jogállási törvény – a jelen üggyel ellentétben – nem tartalmazott olyan átmeneti rendelkezést, amely a korábban, a Kjt. hatálya alatt már elért 35 éves időtartamhoz utóbb a Hszt. szerinti jubileumi jutalomra való jogosultságot kapcsolt volna. A jelen ügyben azonban a Púétv. hatálybalépésével létrejött olyan speciális átmeneti szabályozásról van szó, amely a jutalomra jogosító szakmai gyakorlati idő számítását is kifejezetten megváltoztatta, ezen felül a Púétv. szabályai a köznevelési foglalkoztatotti jutalom átmeneti helyzetben történő megszerzését kifejezetten rendezi, valamint azt az esetet is, amikor a jutalomra jogosító szakmai gyakorlati idő az új számítási szabály miatt több fokozatot is felölel. A kúriai ügyben a foglalkoztatott egy már lezárt, a Kjt. hatálya alatt bekövetkezett évfordulóhoz kívánt utóbb, visszamenőlegesen az új jogállási törvény alapján kedvezőbb jogkövetkezményt kapcsolni. A jelen ügyben ezzel szemben a jogosultság a Púétv. hatálybalépésével, annak saját szakmai gyakorlati idő számítási és átmeneti rendelkezései alapján kerül megállapításra, ami nem a jogosultság Púétv. hatálybalépése előtti időpontra visszavetített megállapítása. Lényeges eltérés az is, hogy a kúriai ügyben a jogvita tárgya olyan 35 éves jubileumi jutalom volt, amelyet a foglalkoztatott korábbi jogállási törvénye nem ismert. A jelen ügyben viszont a Púétv. 105. § a 25, 30 és 40 éves szakmai gyakorlathoz kapcsolódó köznevelési foglalkoztatotti jutalmat maga határozza meg, a 158. § (4) bekezdése pedig azt, hogy e

szakmai gyakorlati idő megállapításakor mely korábbi időtartamokat kell figyelembe venni. A jogosultság alapja ezért nem egy korábbi, a Púétv. hatálybalépése előtt lezárt évforduló, hanem a Púétv. által 2024. január 1. napjától létrehozott és szabályozott jogosultsági rendszer.

[22] A felperes álláspontjával szemben ugyanakkor a Púétv. 160. § (8) bekezdés a) pontjából nem az következik, hogy a foglalkoztatott valamennyi, a köznevelési foglalkoztatotti jutalomra jogosító szakmai gyakorlati idő számítása alapján felölelt fokozat után külön-külön jutalomra jogosult. A rendelkezés ellenkezőleg éppen azt mondja ki, hogy a megszerzett fokozatnál alacsonyabb fokozathoz kapcsolódó jutalomra a foglalkoztatott nem szerez jogosultságot. Mivel a felperes a Púétv. szerinti számítás alapján a 30 éves fokozatot érte el, a 25 éves fokozat ehhez képest alacsonyabb fokozatnak minősül, amelynek külön megítélését a törvény kifejezett rendelkezése kizárja.

[23] A felperes által felvetett hipotetikus élethelyzetből (2024. január 2. napján elért 30 év szakmai gyakorlati idő) önmagában nem következik azonos helyzetben lévő foglalkoztatottak közötti indokolatlan különbségtétel; a Púétv. 160. § (8) bekezdés a) pontjában rögzített jutalom halmozási tilalom a jutalomrendszer objektíven fennálló fokozati jellegéhez kapcsolódik, ezért az előadottak alapján alaptörvény-ellenesség körébe eső aggály nem merült fel.

[24] A felperes másodlagos, Kjt. szerinti jubileumi jutalomra irányuló fellebbezési érvelése szintén téves, az elsőfokú bíróság e körben kifejtett álláspontjának cáfolatára nem alkalmas. A Púétv. 132. § (7) bekezdése kizárólag a 3. § 15. pontja szerinti köznevelési dolgozókra vonatkozik. A felperes pedagógus, ezért a Púétv. 3. § 17. pontja alapján köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban álló személynek minősül, nem pedig köznevelési dolgozónak. A két személyi kör a törvény fogalomrendszerében egymástól elhatárolt: aki pedagógusként köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban áll, arra nem terjed ki a munkaviszonyban foglalkoztatott köznevelési dolgozókra vonatkozó átmeneti szabály. A Púétv. 132. § (7) bekezdése analógia útján nem alkalmazható, a szabályozás a személyi hatályát kifejezetten meghatározza, a Kjt. 2023. december 31. napján hatályos rendelkezéseinek továbbalkalmazását csak a köznevelési dolgozók esetében engedte meg, a köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban álló pedagógusok esetében nem. Az analógia ebben az esetben nem joghézag kitöltését, hanem a törvényben meghatározott személyi hatály kiterjesztését jelentené, ami contra legem jogalkalmazást eredményezne.

[25] A felperes Kjt. 78. §-ára alapított másodlagos érvelése is alaptalan, mert 2023. december 31. napján a Kjt. szerinti 25 éves jubileumi jutalomra jogosító időt nem szerezte meg, 2024. január 1. napjától jogviszonya pedig a Púétv. hatálya alá került. A Kjt. szerinti jogosultság a Kjt. hatálya alatt nem nyílt meg, a későbbi időpontban pedig a Kjt. rendelkezései a felperesre már nem voltak alkalmazhatók.

[26] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes a 30 éves köznevelési foglalkoztatotti jutalomra jogosult, de a 25 éves köznevelési foglalkoztatotti jutalomra és a Kjt. szerinti 25 éves jubileumi jutalomra nem. Az alperesi fellebbezés a jogosultság teljes kizárását, a felperesi fellebbezés pedig a törvényi halmozási tilalom mellőzését kívánja elérni; egyik jogértelmezés sem egyeztethető össze a Púétv. átmeneti szabályainak szövegével, rendszerével és rendeltetésével.

[27] A fentiek alapján a fellebbezések nem vezettek eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[28] A másodfokú bíróság a perköltség körében a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1), (2) bekezdése, 82. § (1)-(3) bekezdése, 83. § (1), (2) bekezdése alapján a

pernyertesség arányában kizárólag a feleket megillető különbözet megtérítéséről rendelkezett. A fellebbezésekben vitássá tett követelések összegét (felperes 1.219.308 forint – alperes 1.828.962 forint) alapul véve a felperes 60%, az alperes 40% arányban pernyertes, így az ellenérdekű fél az általuk igényelt (felperes 160.000 forint, alperes 90.965 forint) perköltséget ezen arányban köteles megfizetni. A felperes részére fizetendő perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja és a pernyertesség-pervesztesség aránya alapján 96.000 forintban (160.000 forint 60%-a) az alperes részére fizetendő perköltséget az IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, 3. § (1) bekezdés a) pontja és a pernyertesség-pervesztesség aránya alapján 60.965 forintban (1.219.308 forint 5%-a) állapította meg, melyek különbözete 35.000 forint, amit az alperes köteles a felperes részére másodfokú perköltség címén megfizetni.

[29] A felperes munkavállalói költségkedvezménye folytán a fellebbezési eljárási illetéket (97.544 forint) a Kp. 99. § (3) bekezdés és 35. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[30] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illeték (146.316 forint) a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel szintén az állam terhén marad.

[31] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 19.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Farkas Ervin s.k.

előadó bíró

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia

bíró